

årets udløb. Forslaget indebærer, at denne frist ligeledes gælder for genoptagelse efter anmodning fra den skattepligtige.

Der henvises endvidere til bemærkningerne til forslaget til § 34, stk. 2.

Forslaget under § 35, stk. 1, nr. 1, er en videreførelse af den gældende § 35, stk. 1, nr. 1, i skattestyrelsesloven, idet det dog er tydeliggjort, at en ekstraordinær ansættelse kan foretages efter bestemmelsen, hvor der er tale om ændringer i relation til det privatretlige eller offentligretlige grundlag for skatteansættelsen.

Det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelse, at skatteansættelsen er i overensstemmelse med gældende periodiseringsprincipper. Er der således ikke selvstændig hjemmel til periodisering tilbage i tid, vil bestemmelsen ikke finde anvendelse.

Er der eksempelvis tale om bestridte krav, skal disse som hovedregel først medregnes ved indkomstopgørelsen for det år, hvor tvisten er endeligt afgjort. Da kravet herefter ikke skal henføres til et tidligere indkomstår, bliver det ikke aktuelt af foretage en ekstraordinær skatteansættelse. Derimod vil bestemmelsen finde anvendelse, hvis der er hjemmel til periodisering af eksempelvis renter efter et påløbsprincip. Der vil i den situation kunne være tale om en ændring af grundlaget for skatteansættelsen for et tidligere indkomstår, hvorefter bestemmelsen vil finde anvendelse.

Endvidere finder bestemmelsen eksempelvis anvendelse, hvor det efterfølgende konstateres, at en indkomst er udbetalt med urette og således er pålagt tilbagebetalt, f.eks. studiestøtte eller dagpenge, hvor en erstatningssum eller renter heraf efterfølgende tildeles tilbagefordelt skattemæssigt på de indkomstår, som erstatningen eller renterne vedrører, hvor en afgift til det offentlige, for hvilken der er fradragsret, først efterfølgende fastsættes endeligt med deraf følgende regulering af fradraget i opgørelsen af den skattepligtige indkomst, f.eks. moms eller told, hvor der foretages betalingskorrektion i henhold til ligningslovens § 2, stk. 4, hvor der gives tilladelse til omgørelse, jf. skattestyrelseslovens § 37 C, hvor et skatteforbehold bliver aktuelt, jf. skattestyrelseslovens § 37 B, eller hvor der er foretaget en ændring af en ejendoms-vurdering.

Forslaget til § 35, stk. 1, nr. 2, er en videreførelse af den gældende § 35, stk. 1, nr. 3 og 4, idet det herudover foreslås, at bestemmelsen udvides til også at finde anvendelse, hvor skatteansættelsen er en direkte følge af en skatteansættelse for et andet selskab, der var sambeskattet med den skattepligtige i det indkomstår, ansættelsen vedrører.

Det er endvidere med forslaget præciseret, at bestemmelsen alene finder anvendelse, såfremt konsekvensændringen (den sekundære ansættelse) er en direkte følge af den anden skatteansættelse (den primære ansættelse).

Bestemmelsen vil herefter finde anvendelse, hvor skattemyndighederne forhøjer en skatteansættelse vedrørende den skattepligtige, dennes ægtefælle eller et sambeskattet selskab med den virkning, at en skatteansættelse for indkomstår, der ligger uden for de almindelige ansættelsesfrister, skal nedsættes. Ligeledes vil bestemmelsen finde anvendelse, såfremt den skattepligtige, dennes ægtefælle eller et selskab, der er sambeskattet med den skattepligtige, begærer nedsættelse af ansættelsen med den følge, at skatteansættelsen for et indkomstår, der ligger uden for de almindelige ansættelsesfrister, skal forhøjes.

Bestemmelsen finder derimod ikke anvendelse, såfremt en forhøjelse af skatteansættelsen for et indkomstår, der ligger inden for de almindelige ansættelsesfrister, giver anledning til forhøjelse af en skatteansættelse vedrørende et indkomstår, der ligger uden for de almindelige ansættelsesfrister.

Det vil heller ikke være en direkte følge, hvis skattemyndighederne f.eks. ved ligningen af indkomståret 2001 forhøjer skatteansættelsen med et beløb, som ved en senere landsskatteretskendelse viser sig korrekt at skulle henføres til indkomståret 1997. I dette tilfælde kan bestemmelsen ikke anvendes til i stedet af foretage forhøjelsen for 1997, idet dette år er forældet, medmindre andre fristgennembrudsgrunde kan gøres gældende.

Forslaget til § 35, stk. 1, nr. 3, er en videreførelse af den gældende § 35, stk. 1, nr. 10, i skattestyrelsesloven.

Med forslaget til § 35, stk. 1, nr. 4, videreføres den gældende § 35, stk. 1, nr. 5, hvorefter ændringer i skatteansættelsen kan foretages uden for de almindelige ansættelsesfrister vedrørende kontrollerede transaktioner mellem parter som nævnt i § 3 B i skattekontrolløven.

Det foreslås herudover, at anvendelsesområdet for bestemmelsen udvides i forhold til den gældende § 35, stk. 1, nr. 5, således at ændringer af skatteansættelsen kan foretages i alle tilfælde, hvor ændringen er en direkte følge af, at en udenlandsk skattemyndighed har truffet en afgørelse, der har betydning for beskattningen af den skattepligtige under betingelse af, at den danske skattemyndighed anerkender den udenlandske myndigheds afgørelse.

Den foreslåede udvidelse af bestemmelsen vil sikre, at en skattepligtig - i tilfælde, hvor en dansk skatte-